

Currículums dels guanyadors i projectes becats

Jesús Revelles Esquirol, guanyador de la Beca d'Investigació 2011 en la modalitat de Literatura Catalana Contemporània, amb el projecte «Joan Estelrich i l'Oficina d'Expansió Catalana. Els contactes catalans internacionals a començament del segle XX»

Neix a Barcelona l'any 1980. És llicenciat en humanitats i en teoria de la literatura i literatura comparada. És doctor, amb la tesi doctoral «Direcció Lisboa: Portugal en la vida i l'obra de Josep Pla». És col·laborador habitual de revistes especialitzades com: *Lluc, revista de cultura i idees, Lletres. Revista de llibres i cultura dels Països Catalans*, etc. Ha publicat *Pròleg a El lament d'Europa* de Francesc Josep Vélez (Leonard Muntaner Editor, 2008), *Literatura i geografia: una comparació necessària* dins *Homenatge a Bartomeu Barceló i Pons, geògraf* (Leonard Muntaner, p. 681-691), *Entrevista a Bartomeu Fiol*, dins *Carrers de frontera. Passatges de la cultura alemanya a la cultura catalana* (Institut Ramon Llull, 2007) i *L'homenot Estelrich. Una biografia interessada* dins *Actes de les jornades d'estudi sobre Joan Estelrich* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 207-220). És membre assessor del Comitè de Traduccions i de Drets Lingüístics del PEN Club. Actualment és col·laborador de Leonard Muntaner, Editor on treballa com a lector i valorador dels originals que arriben a l'editorial, a més, ha fet tasques de correcció ortotipogràfica i de traducció de textos.

«Joan Estelrich i l'Oficina d'Expansió Catalana. Els contactes catalans internacionals a començament del segle XX»

L'objectiu de la investigació de Jesús Revelles Esquirol és fer una tria de la correspondència i dels documents diplomàtics de l'Oficina d'Expansió Catalana de la dècada dels anys vint. Es tracta de centrar la investigació en un d'aquests països amb els quals Estelrich establí contactes (França, Itàlia, Portugal...), d'estudiar a fons de quina manera l'Oficina d'Expansió Catalana desenvolupava el programa diplomàtic i de fer un seguiment minuciós dels personatges que tingueren contacte amb l'intel·lectual felanitxer.

La investigació permet valorar la feina ingent que féu Estelrich i l'entusiasme amb què la desenvolupà, justament en un moment en què la tensió nacionalista europea es manifestava mitjançant un nivell elevat de cops d'estat. Aquest optimisme en un període advers contrasta amb el pessimisme d'Estelrich a *La Falsa Paz*, una obra escrita en un període molt estable. A partir de l'acció i del pensament d'Estelrich i de l'Oficina d'Expansió Catalana es pot aprofundir en l'estudi de les qüestions cabdals de la seva vida i obra, com la construcció de les posicions polítiques tàctiques i estratègiques en què l'intel·lectual va prendre part i les decisions i els projectes que no es varen poder dur a terme.

Aquest treball ofereix, per tant, una visió nova de l'acció política de Joan Estelrich i aporta un gra d'arena més, perquè algun dia es pugui fer una teoria general sobre les relacions de l'escriptor felanitxer amb les diferents cultures i tradicions europees, per tal d'estudiar què n'aporta cada una en la construcció de la seva política i poètica.

Aina Maria Sociés Fiol i Pere Sureda Ginard, guanyadors de la Beca d'Investigació 2011 en la modalitat de Cultura Popular, amb el projecte «Recuperar i revaloritzar la memòria biocultural del Pla de Mallorca»

Aina Maria Socies Fiol, neix a Montuïri l'any 1983. És llicenciada en ciències ambientals per la Universitat de Girona (2001-2006), s'ha especialitzat en agroecologia i varietats locals i ha fet el Postgrau Oficial d'Agroecologia per la Universitat de Còrdova i la Universitat Internacional d'Andalusia (2007). Els darrers anys ha participat en jornades i congressos d'àmbit estatal en matèria d'agroecologia i d'agrobiodiversitat. També ha publicat alguns articles a revistes com *L'agrocultura* i *Soberanía Alimentaria. Biodiversidad y Culturas*. Té dues tesines publicades sobre varietats locals: *Bases para un estudio transdisciplinario de la tomàtiga de ramellet, (Licopersicum sculentum, Mill), variedad local de la isla de Mallorca*, (2007) i *Estudio sociocultural de las variedades locales hortícolas, en riesgo de erosión genética de Mallorca*, (2008). Ha obtingut tres beques d'investigació de FOGAIBA en matèria d'agricultura. També ha treballat a la Unió de Pagesos i, des del gener del 2009, és membre i coordinadora de l'Associació de Varietats Locals de les Illes Balears, en la qual ha organitzat i elaborat xerrades, tallers, així com un curs d'estiu sobre la memòria biocultural i la recuperació dels coneixements locals.

Pere Sureda Ginard neix a Artà el 1984. És llicenciat en història per la Universitat de Barcelona (2008) i té un màster en Planificació Territorial i Gestió Ambiental per la Universitat de Barcelona. Del 2009 al 2010 va ser dinamitzador de l'Associació Tuatu i va programar activitats en el marc de l'agricultura ecològica. El 2010, com a investigador del grup de recerca GRAM de la Universitat de Barcelona, va elaborar el projecte «Recuperació de llavors i sabers locals com a eina pel Desenvolupament Rural Sostenible. El cas de les lleguminoses a Mallorca», tutoritzat per Josep Maria Panareda Clopès. Ha col·laborat en diferents estudis universitaris sobre història agrària i arqueologia. Actualment és dinamitzador de l'Associació de Varietats Locals de les Illes Balears.

«Recuperar i revaloritzar la memòria biocultural del Pla de Mallorca»

La memòria biocultural és la memòria de l'espècie que resulta de la trobada entre el que és biològic i el que és cultural, i es troba en els camps on hi ha major diversitat biològica, lingüística i agrícola (Toledo i Barrera, 2008). A les societats rurals tradicionals la memòria biocultural de les varietats locals està en perill de desaparèixer, a causa dels factors següents: la manca de relleu generacional de la pagesia, l'entrada de llavors més homogènies i productives, i la manca d'experiència i de coneixements en la selecció i en la multiplicació de les llavors.

La proposta d'investigació s'emmarca dins de les propostes teòriques sobre la pèrdua de la memòria biocultural i la recuperació dels coneixements socioculturals i etnoecològics que els pagesos han anat creant sobre el cultiu. La memòria i els coneixements referents a les diferents varietats locals, ja siguin fruites, hortalisses, llegums o cereals, són fruit de la feina de moltes generacions de persones dedicades al camp. Tal i com anomenen els pagesos, cada una de les varietats té unes característiques pròpies que les fan particulars, fruit de la transmissió de coneixements de mares i pares a fills i filles. Aquests coneixements associats a les llavors són de gran valor, ja que ens donen informació sobre com i per què s'han de cultivar les varietats locals, a més, formen part dels sabers locals. Una de les causes que fa més imprescindible recuperar i revaloritzar aquests coneixements és la desvalorització que han rebut, tant la saviesa local com l'ofici de la pagesia.